

helst vilde kunne yde af den store, udmærkede Hovedgaard Nordruplund, thi Forholdene ere saa, at hvis den sædvanlige Forpagtningssafgift bliver præsteret for indeværende Aar for denne Hovedgaard, vil det, sammen med det Overskud, som findes projekteret paa Finansloven, andrage et Beløb, der omtrent svarer til $\frac{1}{2}$ pCt.'s Rentenedsættelse for Sorø Akademis Debitorer. Seg har det Haab, at det skal lykkes den højtærede Kultusminister at vise, at han er en praktisk Mand, som nok skal forstaa at bringe noget ud af denne Hovedgaard. — Ligeledes vil jeg bringe den højtærede Minister min Tak, fordi han stadig væk tænker paa Bjernede Møse, men jeg tror, at han noget har misforstaaet mine Udtalelser. Det var ikke min Hensigt at foreslaa denne Møse udstykket til Huslodder; det, jeg foreslog, var Udstykning i mindre Parceller, der kunde købes af hele den store Klasse af mindre Husmænd, som bor rundt omkring denne Møse, hvorved jeg mente, at de væsentlig vilde kunne forbedre deres smaa Jordbrug, idet de da tillige kunde erhverve dem en lille Lod ude i Mosen. Som Mosen ligger hen for Djæbliffet, er den uden nogen som helst Værdi, men jeg mente, at naar den kommer i disse Husmænds Besiddelse paa længere Aaremaal, saa at de kunne forbedre den, vil den blive af nogen Værdi. — Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har allerede svaret den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorfor Iltogene ikke holde ved de midtsjællandske Købstæder. Det, den højtærede Indenrigsminister særlig syntes at lægge Vægten paa, var, at disse to midtsjællandske Byer, om end de ganske vist vare Købstæder, dog hørte til de mindste. Ja, det er jo altid saadan, at det er de smaa, det skal gaa ud over. Men det forekommer mig, at de særlig maatte kunne trænge til at blive støttede, for saa vidt det maa betragtes som en Støtte, at Iltogene komme til at holde ved dem. Men jeg forstaa heller ikke den ærede Ministers Argument, naar jeg ser hen til, at Iltogene paa de andre sjællandske Panelinier holde ved alle Købstæderne baade store og smaa og ikke alene det, men ogsaa ved forskellige Landsbyer. Haslev er saa vidt jeg husker fra min Geografi fra den Tid, jeg gik i Skole, endnu en Landsby, og heller ikke Syderup og Fredensborg tælles med blandt Købstæderne. Seg kan ikke indse, hvorfor Ringsted og Sorø skulle sættes under disse tre Landsbyer, og jeg henstiller derfor endnu en Gang Sagen til den højtærede Indenrigsministers gode Hjertelag og beder ham tage under nøje Overvejelse, om han ikke kan lade disse To

standse ved de to midtsjællandske Byer. — Den højtærede Krigsminister vil jeg for Resten ogsaa bringe en Tak for hans Forstikring om, at Landbrugets Interesser laa ham varmt paa Sinde. Ganste vist maa jeg beklage, at hans øvrige Udtalelser ikke stode i Forhold hertil, men at han, stont han indrømmede, at danske Heste vare billigere, og at de holdt længere til Brug for Hæren, alligevel sendte Remontekommissionen til Tyskland for at købe Heste der. Seg vilde have sat mere Pris paa, om den højtærede Krigsminister under disse Forhold havde støttet Landbruget paa en mere direkte Maade.

Svend Høgsbro: Det er den højtærede Krigsministers Udtalelser i Gaar paa begge de militære Ministers Begne angaaende den militære Retspleje, som giver mig Anledning til at tage Ordet. Seg er den højtærede Krigsminister taknemmelig for den imødekommende Maade, hvorpaa han ogsaa paa dette Omraade — lige som i det hele taget paa de Omraader, som han har beskæftiget sig med i de sidste Dage — har stillet sig over for det enstemmige Ønske, som angaaende denne Sag blev udtalt i den af min daværende Medforebringer paaberaabte Dagsorden fra Januar i Aar. Men jeg kan jo ikke nægte, at jeg vilde have været endnu mere tilfreds, hvis den højtærede Krigsminister havde kunnet oplyse os om, at denne hans Smødetkommen mod vore Ønsker havde givet sig noget stærkere praktisk Udslag, end det af den højtærede Ministers Udtalelser synes at fremgaa, at den havde givet sig; thi saa vidt jeg forstaaar, er der, naar vi skulle se ganske nøgternt paa Sagen, ikke andet i de tre Hjerdingaar, der ere gaade, siden Dagsordenen blev vedtagen, og hvoraf man ganske vist maaste kun tør regne det halve Aar paa den højtærede Krigsministers Regning, da han kun saa længe har beskæftiget dette Embede, end at den højtærede Krigsminister, som han sagde, „naturligvis har konfereret om denne Sag“ med sin højtærede Kollega Marineministeren. Ja, det er maaste nok Begyndelsen, men det vilde dog have været mere tilfredsstillende for os alle, om Sagen var kommen lidt videre. Den højtærede Krigsminister maa dog ikke glemme, at dette vort Ønske, som er udtalt i denne Dagsorden, støtter sig til Løfter, som ere givne os i Grundloven for nu snart 50 Aar siden, og at det Spørgsmaal, der her tages op, ikke er noget nyt Spørgsmaal, som ikke har været Genstand for Overvejelse tidligere fra de højtærede Ministers Side. Man skalde næsten tro, det var noget nyt, her var kommet frem, men den højtærede Mini-